

РЕШЕНИЕ

№ 1011

гр. Бургас, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20222120202436 по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод жалба на „****“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от управителя С.А.Ю. чрез адв. Т.Ц. от САК против наказателно постановление № 41-0159014/03.05.2022г., издадено от Заместник – директор на ТД на НАП Бургас, с което за нарушение на чл. 25, ал.1 от Наредба № Н-18/06г. на МФ (Наредбата) вр. чл. 118, ал.1 и ал. 4 ЗДДС, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание – „Имуществена санкция” в размер на 500 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Оспорва се наличието на нарушение, тъй като се касаело за „капаро“, брокерската компания не предоставила срещу заплащане услуга „наемане на апартамент чрез капаро“, а това капаро се давало на бъдещия наемател с цел наемане на апартамент. Продажба на услуга не била извършена с предаването на капаро, т.к. то се връщало на наемателя с наемането на апартамента, а за извършената брокерска услуга се дължала комисионна, която се изчислявала съобразно договореното в договора за брокерска услуга. От друга страна сочи, че за същото нарушение била издадена ЗНПАМ и било недопустимо дружеството да се санкционира за същото по вид нарушение с настоящото наказателно постановление, претендират се и разноси.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител, а е депозирано становище от адв. Т.Ц. от САК, с което се поддържа жалбата и моли за отмяна на НП.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт Т., надлежно

упълномощена, която оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на НП и за присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в законния срок, от легитимирано да обжалва лице, срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество съдът намира следното:

Св. С. П., по повод постъпил сигнал в НАП, извършил проверка на 27.10.2021г. на дружеството „****“ ЕООД, като тя била извършена по документи и били изискани от управителя на дружеството копие от договор за поръчка и разписка за получаване.

Бил представен договор за поръчка с наемател от 28.05.2021г., с който клиентът възлагал на „****“ ЕООД да посредничи при наемане на недвижим имот, описан в договор с месечна наемна цена 650 лева. При наемане на имота клиентът се задължавал да заплати на консултанта еднократно възнаграждение в размер на 50 % от месечната наемна цена. При подписване на договор клиентът бил длъжен да остави капаро, капарото се приспадало при подписване на договор за наем на недвижим имот. Била съставена разписка от дата 28.05.2021г., съгласно което И.Д. депозирал сумата в размер на 200 лева на „****“ ЕООД във връзка с намерението да наеме недвижим имот, която представлявала капаро и оставала блокирана при получателя.

В деня на проверката от монтираното ФУ в търговския обект бил изваден КЛЕН и било установено, че на 28.05.2021г. няма регистрирани продажби чрез издаване на фискален касов бон.

На 04.11.2021г. на дружеството бил съставен АУАН за това, че дружеството не е регистрирало продажба чрез издаване на фискален касов бон като за обекта имало монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство, с което е прието, че се касае за нарушение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба Н-18/06 на МФ вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС.

АУАН е връчен на управителя на дружеството на 23.12.2020г, който е посочил, че има възражения, като били депозирани такива, с които се сочи за липса на осъществен състав на нарушение.

На 22.12.2021г. била издадена и ЗНПАМ, с което за приетото от наказващия орган нарушение била наложена ПАМ запечатване на търговски обект – офис на недвижим имот.

На 03.05.2022г. било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което наказващия орган възприел фактическите констатации в АУАН и е прието нарушение на чл. 25, ал. 1 от Наредба Н-18/06г. на МФ вр. чл. 118, ал. 1 и ал. 4 ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС на „****“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лева.

С Решение № 575/03.05.2022г. по адм.д. № 90/2022г. на Административен съд Бургас била отменена ЗНПАМ, което към датата на приключване на съдебно следствие не е влязло в сила.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства събрани в хода на съдебното производство, които не са противоречиви и в пълнота сочат за изложената фактическа обстановка.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – заместник – директор на ТД на НАП Бургас, а АУАН съставен от оправомощено за това лице.

Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е „обвинен“ и срещу какво да се защитава. Въпреки това съдебният състав намира, че същото следва да се отмени, тъй като нарушението не е доказано.

Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредбата/. Според чл.25, ал.1, т.1 от Наредбата, независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба. Съгласно чл.25, ал.6 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

В случая, плащането, за което е констатирано от контролните органи, че не е издадена касова бележка, не е продажба, а представлява „капаро“, което понятие се употребява в гражданския оборот като синоним на „задатък“. По своята същност задатъкът представлява имотно благо, което едната страна дава на другата в момента на сключване на договора в потвърждение на това, че договорът е сключен и за осигуряване на неговото изпълнение, нормативно регламентиран в чл.93 от ЗЗД. За определяне данъчното третиране на тези предварителни плащания на първо място следва да се установи дали е налице конкретна доставка по смисъла на чл.6, ал.1 от ЗДДС, насрещна престация за която се явява предварителното плащане. При наличието на ясно идентифицирана доставка, по която извършеното предварително плащане представлява насрещна престация, следва да се приема, че е налице авансово плащане по облагаема доставка. В този смисъл е и разпоредбата на чл.25, ал.7 от ЗДДС, съгласно която, когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал.2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка, като в тези случаи се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане. В § 50 на Решение на

Съда на Европейския съюз C-419/02 е постановено, че плащания за доставка на стоки или услуги, които още не са ясно идентифицирани, не могат да бъдат предмет на ДДС.

Налице е необходимост от пряка връзка между доставената услуга и получената за нея насрещна престация, при която изплатените суми представляват една действителна насрещна престация за доставена индивидуализирана услуга и това в рамките на правните взаимоотношения, при които се разменят реципрочни престации. Задатъците не се окачествяват като възнаграждение за получена доставка, когато са индикатор за сключването на договор, предполагат доброто му изпълнение и могат да имат характер на обезщетение в предварително определен размер. (В този смисъл е и практиката на Върховен административен съд, обективирана в решение № 10803/27.10.2021г. постановено по адм.д. № 3622/2021г., решение № 8374/12.07.2021г. постановено по адм.д. № 2644/2021г., решение № 13946/11.11.2020г. постановено по адм.д. № 6598/2020г., решение № 14689/26.11.2020г. постановено по адм.д. № 6764/2020г., решение № 11121/12.08.2011г. постановено по адм.д. № 464/2011г., решение № 14999/08.12.2010 г. постановено по адм.д. № 7287/2010г. и др.)

В случая процесната услуга не е индивидуализирана (като предмет и цена), поради което и с оглед цитираната практика, не може да се приеме, че извършеното в тази връзка плащане може да бъде предмет на облагане с ДДС, съответно на документиране по правилата на чл. 111а -120 от ЗДДС, сред които е и чл.118 от закона.

Ето защо, възраженията на жалбоподателя са основателни и той не е извършил твърдяното нарушение, тъй като при така установеното плащане не е дължал издаването на касов бон за доставка, която към момента на плащането не е била ясно индивидуализирана. В този смисъл е и Решение № 575 от 03.05.2022 г. по адм. д. № 90 / 2022 г. на X състав на Административен съд – Бургас; Решение № 1592 от 16.09.2022 г. по адм. д. № 2317 / 2021 г. на XVI състав на Административен съд – Пловдив и др.

С оглед изложеното наказателното постановление следва да се отмени.

Съдът дължи произнасяне и по разноските. С оглед изхода на делото право на разноси има жалбоподателят, който е направил такива в размер на 300 лева за възнаграждение за адвокат, които следва да му се присъдят.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 41-0159014/03.05.2022г., издадено от Заместник – директор на ТД на НАП Бургас, с което за нарушение на чл. 25, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, вр. чл. 118, ал.1 и ал. 4 ЗДДС, на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС, на „***” ЕООД, ЕИК *** е наложено административно наказание – „Имуществена санкция” в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите София ДА ЗАПЛАТИ на „***” ЕООД, ЕИК *** сумата в размер на 300 (триста) лева възнаграждение за адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____